

Даниял кітабы — Алпыс тоғызыншы бөлім

Ұрпақтар цикліне перде ашу: Адвентизмнің төрт жиіркенішті ісі

Jeff Pippenger

2024-02-02

Құдай ешқашан өзгермейді, сондықтан Адвентизм өзінің төртінші ұрпағында сотталады.

«Сонда Ол беліне хатшының сиясауыты тағылған зығыр киімді адамды шақырып, оған Жаратқан Ие былай деді: Қаланың ортасынан, Иерусалимнің ортасынан өтіп, оның ішінде жасалып жатқан барлық жиіркенішті істер үшін күрсініп, зар еңіреген адамдардың маңдайларына белгі қой. Ал басқаларына менің естуімше былай деді: Оның соңынан қала ішінен өтіп, өлтіріңдер; көздерің аямасын, жанашырлық етпеңдер: картты да, жасты да, қыздарды да, кішкентай балаларды да, әйелдерді де түгелдей қырыңдар; бірақ үстінде белгісі бар ешбір адамға жоламаңдар; әрі Менің киелі орнымнан бастаңдар. Сонда олар үйдің алдында тұрған ақсақалдардан бастады».

«Иса көктегі киелі үйдің рақым тағынан кетіп, кек алудың киімдерін киіп, Құдай Өздеріне берген нұрға жауап бермегендердің үстіне үкімдер арқылы қаһарын төккелі тұр. “Жаман іске шығарылған үкім тез орындалмағандықтан, адам баласының жүрегі жамандық істеуге әбден бейімделеді”. Жаратқан Ие оларға көрсеткен сабыр мен ұзақ төзімділіктің әсерінен жүректері жібудің орнына, Құдайдан қорықпайтын және ақиқатты сүймейтіндер өздерінің зұлым жолында жүректерін одан әрі қатайта түседі. Алайда Құдайдың төзімділігінің де шегі бар, және көпшілік сол шекаралардан әлдеқашан асып кеткен. Олар рақымның шектерінен өтіп кетті, сондықтан Құдай араласып, Өз абыройын ақтауға тиіс.»

Жаратқан Ие аморлықтар туралы былай деді: «Төртінші ұрпақта олар қайтадан осы жерге келеді, өйткені аморлықтардың заңсыздығы әлі толған жоқ». Бұл халық пұтқа табынушылығы мен азғындығы арқылы айқын танылғанымен, өз заңсыздығының тостағанын әлі толтыра қойған жоқ еді, сондықтан Құдай олардың толықтай жойылуы туралы бұйрық бермеді. Адамдар құдайлық құдіреттің айқын түрде көрініс табуын көруге тиіс еді, сонда оларға ақталуға ешбір сылтау қалмас еді. Мейірімді Жаратушы олардың заңсыздығына төртінші ұрпаққа дейін төзуге даяр болды. Ал егер сол кезге дейін жақсы жаққа өзгеріс байқалмаса, Оның үкімдері олардың үстіне түсуге тиіс еді.

«Шексіз Құдірет Иесі әлі де барлық халықтармен есебін еш мүлтіксіз жүргізіп отыр. Оның рақымы тәубеге келуге шақырулармен ұсынылып тұрған кезде, бұл есеп ашық күйінде қала береді; бірақ сандар Құдай белгілеп қойған белгілі бір мөлшерге жеткенде, Оның қаһарының қызметі басталады. Есеп жабылады. Тәңірлік сабыр таусылады. Олар үшін бұдан былай рақым сұрап жалбарыну болмайды.»

Пайғамбар ғасырлар тереңіне көз жібере отырып, осы уақытты өз аянының алдында көрді. Осы дәуірдің халықтары бұрын-соңды болмаған мейірімдердің қабылдаушылары болды. Оларға көктің игіліктерінің ең таңдаулылары берілді, бірақ олардың қарсысына

күшейген тәкаппарлық, ашкөздік, пұтқа табынушылық, Құдайды менсінбеу және арсыз рақметсіздік жазылған. Олар Құдай алдындағы өз есебін тез арада жауып келеді.

«Алайда мені діріл қақтыратын нәрсе — ең зор нұр мен артықшылықтарға ие болғандардың үстемдік етіп тұрған заңсыздықпен былғанып кеткендігі. Айналасындағы әділетсіздердің ықпалына беріліп, ақиқатты мойындайтындардың өздерінің де көбісі суып, зұлымдықтың қуатты ағынына жұтылып барады. Шынайы тақуалық пен киелілікке қарсы төгілген жаппай мазақ Құдаймен тығыз байланыста болмайтындарды Оның заңына деген қастерлеуінен айырады. Егер олар нұрға еріп, ақиқатқа жүректен мойынсұнып жүрген болса, онда осы қасиетті заң, осылайша менсінбей тәрк етілген кезінде, оларға одан бетер қымбат көрінер еді. Құдай заңының еленбеуі барған сайын айқынырақ бола түскен сайын, оны ұстанушылар мен дүниенің арасындағы айырым сызығы да соғұрлым анық көріне түседі. Құдайдың өсиеттеріне деген сүйіспеншілік бір топта оларға деген менсінбеу екінші топта күшейген сайын арта түседі.

«Дағдарыс тез жақындап келеді. Жедел өсіп жатқан көрсеткіштер Құдайдың назар салатын уақытының таяп қалғанын айқын көрсетеді. Жазалауға ықпалсыз болса да, Ол бәрібір жазалайды, әрі мұны тез арада істейді. Жарықта жүргендер таяп келе жатқан қауіптің белгілерін көреді; бірақ олар тыныш, бейқам күйде отырып, күйреуді күтуге және өздерін Құдай назар салатын күні Өз халқын қорғайды деген сеніммен жұбатуға тиіс емес. Мүлде олай емес. Олар басқаларды құтқару үшін аянбай еңбек етудің өз міндеттері екенін түсініп, Құдайдан көмек күткенде нық сенім танытуы керек. ‘Әділ адамның ыстық, әсерлі дұғасы көп нәрсеге күші жетеді.’»

«Құдайшылдықтың ашытқысы өз күшін мүлде жоғалтқан жоқ. Қауымның басына төнген қауіп пен күйзеліс ең жоғары шегіне жеткен кезде, нұрда тұрған аз ғана топ елде жасалып жатқан жиренішті істер үшін күрсініп, зарлайтын болады. Бірақ олардың дұғалары, әсіресе, қауым үшін көтеріледі, өйткені оның мүшелері дүниенің салты бойынша әрекет етуде.

Осы адал азшылықтың шын жүректен айтқан дұғалары зая кетпейді. Жаратқан Ие кек алушы ретінде шыққанда, сенімді оның тазалығында сақтап, өздерін дүниеден дақ түсірмей қорғағандардың бәріне де Қорғаушы болып келеді. Дәл осы уақытта Құдай Өзіне күндіз-түні жалбарынатын, Өзі ұзақ шыдап келген, Өзінің таңдаулылары үшін кек қайтарамын деп уәде еткен.

«Бұйрық мынадай: “Қаланың ішімен, Иерусалимнің ішімен өтіп, оның ортасында жасалып жатқан барлық жиіркенішті істер үшін күрсініп, зар еңіреген адамдардың маңдайларына белгі қой”. Күрсініп, зар еңіреген осылар өмір сөздерін жариялап жүрген еді; олар әшкереледі, кеңес берді және жалбарынды. Құдайды масқаралап жүргендердің кейбірі тәубеге келіп, Оның алдында жүректерін кішірейтті. Бірақ Жаратқан Иенің ұлылығы Исраилден кетіп қалған еді; көпшілігі діннің сыртқы түрлерін әлі де жалғастырып жүргенімен, Оның құдіреті мен қатысуы жоқ болды». Testimonies, volume 5, 207–210.

Сол үзіндіде Уайт қарындас атап көрсетіп отырған Құдай сотының бейнесі — Иерусалим қаласының үстіне түсірілген сот; соңғы күндері ол Жетінші күн адвентистері шіркеуін білдіреді. Бұл сот жексенбілік заң кезінде түпкілікті аяқталады, өйткені дәл сонда Құдайдың мөрі мен аңның таңбасы басылады. Езекиел кітабының сегізінші тарауы күшейе түсетін төрт жиренішті анықтайды. Бірінші аят аянның сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында түсінілуге тиіс екенін алтыншы жылдың алтыншы айының бесінші күнін көрсету арқылы айқындайды.

Езекиелге сол тарихи уақыттық нұсқауды қосудың қажеті болмаған. Ол жай ғана: «Мен өз үйімде отырғанымда, Яһуданың ақсақалдары алдымда отырған еді, сонда Жаратушы Тәңір Иенің қолы сол жерде маған түсті»,— деп жаза алар еді. Оның «666»-ның алдындағы күнге сілтемені енгізуі — пайғамбарлықты зерттеушілер үшін пайғамбарлық ишара. Аңның есімінің санына жеңіске жеткендер «666»-ны біледі; бұл — сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында ашылатын Иса Мәсіхтің Аянының бір бөлігі. Олар мұны біледі, өйткені олар — Құдайдың халқы, әрі Петірдің айтуынша, «бұрын Құдайдың халқы болмаған» адамдар.

1 Петірдің екінші тарауында қазір Құдайдың халқы болып табылатындар «Иеміздің игі екенін татып көргендер» деп айтылған. Олар — Құдай сөзін жеуден бас тартқандарға қарама-қарсы, пайғамбарлық мағынада Құдай сөзін «жегендер». Барлық пайғамбарлар ақырғы күндер туралы айтады, ал Жоханның алтыншы тарауында Иса Өз шәкірттеріне Өзінің тәнін жеулері және Өзінің қанын ішулері керектігі туралы хабарды жеткізді. Сол тарауда Оның тәнін жеуден және Оның қанын ішуден бас тартқан шәкірттер мұны алпыс алтыншы аятта істеді.

Сол уақыттан бастап Оның шәкірттерінің көбі кері қайтып, енді Онымен бірге жүрмейтін болды. Жохан 6:66.

Соңғы күндері Мәсіхтің тәнін жеп, қанын ішетін даналар Мәсіхтің Палмони ретінде Ғажайып Санаушы екенін түсінеді, әрі Оның таңбасы ұсынылған кезде оны таниды. Езекиел кітабының сегізінші тарауының кіріспе аятыдағы «665» саны көргісі келетін әркім үшін кемінде екі маңызды пайғамбарлық жайтты айқындап тұр. Біріншісі — бұл хабар жексенбілік заңнан бұрынғы уақыт кезеңін қамтитынын түсіну керек. Екіншісі — «666» саны Аян кітабындағы соңғы күндерде «даналардың» түсінетіні көрсетіліп, сол арқылы сараланған небәрі екі аяттың бірінде кездеседі.

Міне, даналық. Кімде ақыл бар болса, аңның санын есептеп шығарсын; өйткені бұл — адамның саны; әрі оның саны — алты жүз алпыс алты. Аян 13:18.

Соңғы күндері білімнің артуын, Иса Мәсіхтің Аян кітабының мөрі ашылған кезде, түсінетін «даналар» «666» санының маңызды пайғамбарлық рәміз екенін білетін болады, өйткені олар сол санды жеңіп шыққан болады. Сондықтан Езекиел сегізінші тарауда төрт күшейе түсетін жиіркеніштілік арқылы бейнеленген өрши түсетін бүлікті таныстырады. Соңғысы ақылсыздардың күнге тағзым етіп табынатынын айқындайды, осылайша соңғы күндерде Иерусалимге (Адвентизмге) шығарылған сотты белгілейді. Сол сот төртінші ұрпақта жүзеге асады. Төрт жиіркеніштілік — Лаодикеялық Адвентизмнің төрт ұрпағының рәміздері.

Бірінші ұрпақ 1863 жылы, Мұсаның «жеті рет» антына қарсы көтерілістен басталды. Жиырма бес жылдан кейін 1888 жылғы көтеріліс көрініс тапты. Отыз бір жылдан кейін, 1919 жылғы көтеріліс орын алды; ол W. W. Prescott-тың «The Doctrine of Christ» атты кітабымен бейнеленді. Одан отыз сегіз жыл өткен соң, 1957 жылы, «Questions on Doctrine» атты кітаппен бейнеленген көтеріліс болды. Енді біз осы төрт межелік белгінің Езекиел сегіздің төрт жиіркенішті ісімен неге сәйкес келетінін көрсетуді бастаймыз.

1863 жылы Лаодикеялық адвентизм Хабаққұқ кітабының екінші тарауындағы: «аянды жазып, оны кестелерге анық түсір» деген бұйрықтың орындалуы болған екі кестенің орнына жаңа бір кестені енгізді. 1863 жылғы кесте пайғамбарлық көрнекі бейнеден «жеті мезгілді» алып тастады; ал ол бұрынғы екі қасиетті кестеде 1260, 1290 және 1335-пен бірге болған еді. Хабаққұқта бұл бұйрық кестелердің (көпше түрде) «оны оқыған жүгіре алатындай» түрде жарияланатынын көрсеткен. 1863 жылғы кесте бұл өлшемнен соншалықты ауытқыған еді, сондықтан онымен бірге түсіндірме парақша қоса берілуін талап етті. Қосымша түсіндірме парақшасыз 1863 жылғы кестеге қарап, «жүгіріп кету» мүмкін емес еді.

Сонда Жаратқан Ие маған жауап беріп, былай деді: Аянды жазып қой, оны тақталарға анық етіп түсір, оны оқыған адам жүгіріп өте алсын. Хабаққұқ 2:2.

1863 жылғы кесте — Уильям Миллер өз түсінде көргеніндей, шындықты бүркемелеу үшін жасалған жалған нәрсе еді. Қасиетті екі кесте жердегі аңның шынайы протестанттық мүйізі деген ұстанымды жаңа ғана қабылдаған халықпен Мәсіх жасасқан келісімнің нышаны болды. Бұл екі кесте 1844 жылы кенеттен Өз ғибадатханасына келген Мәсіх пен миллериттер арасындағы келісімдік қатынастың нышанын білдірді, әрі Ол келген кезде Келісімнің Хабаршысы ретінде келді. Ежелгі Израил қазіргі Израилді бейнелейді; Мәсіх ежелгі Израилді Мысырдың құлдығынан алып шыққанда, бұл Оның қазіргі Израилді папалық биліктің мың екі жүз алпыс жылдық құлдығынан алып шығатын уақытын алдын ала бейнеледі. Уайт ханым бұл екі тарихты параллель тарихтар ретінде қайта-қайта қуаттайды.

«Өткен ғасырлардың жинақталған нұры біздің үстімізден жарқырап тұр. Израилдің ұмытшақтығы туралы жазба біздің ағартылуымыз үшін сақталған. Осы заманда Құдай әрбір ұлттан, әрбір ру-тайпадан және әрбір тілден Өзіне бір халық жинау үшін қолын созды. Келу қозғалысында Ол Өз мұрасы үшін әрекет етті, дәл сол сияқты мысырдан алып шыққанда израилдіктер үшін әрекет еткен еді. 1844 жылғы ұлы түңілу кезінде Оның халқының сенімі, Қызыл теңіз жанында еврейлердің сенімі сыналғандай, сыналды». Testimonies, volume 8, 115, 116.

Жаратқан Ие ежелгі Израилмен келісімге кірген кезде, Ол келісімдік қарым-қатынасты бейнелеу үшін екі тақта берді. Жаратқан Ие қазіргі Израилмен келісімге кірген кезде де, Ол келісімдік қарым-қатынасты бейнелеу үшін екі тақта берді. Он өсиеттің екі тақтасы Хабаққұқтың екі тақтасының бейнесі болып табылады. Ол оларға бұл екі тақтаны Қызыл теңізден өткеннен көп ұзамай берді; осыны Уайт қарындас 1844 жылғы Ұлы түңілумен сәйкестендіреді. 1844 жылдан көп ұзамай, пайғамбарлық тарих тұрғысынан, Жаратқан Ие екінші тақтаны берді. Ежелгі Израил Құдай заңының сақтаушылары етілді, ал қазіргі

Исраил Құдай заңының ғана емес, сондай-ақ сол ұлы пайғамбарлық ақиқаттардың да сақтаушылары етілді.

«Құдай ежелгі Исраилді қалай шақырса, осы заманда Өз шіркеуін де жер бетінде нұр болып тұруға солай шақырды. Ақиқаттың күдіретті айырғыш қылышы арқылы, бірінші, екінші және үшінші періштелердің хабарлары арқылы, Ол оларды шіркеулерден де, дүниеден де бөліп алып, Өзіне қасиетті жақындыққа келтірді. Ол оларды Өз заңының аманат сақтаушылары етті және осы уақытқа арналған пайғамбарлықтың ұлы ақиқаттарын оларға сеніп тапсырды. Ежелгі Исраилге сеніп тапсырылған қасиетті сөздер сияқты, бұлар да әлемге жеткізілуге тиісті қасиетті сенім аманаты». Testimonies, 5-том, 455.

Алғашқы екі Өсиет Құдайдың пұтқа табынушылықты жек көретінін айқындайды, әрі сол алғашқы екі Өсиетте Ол Өзі қызғаншақ Құдай екенін мәлімдегендіктен, үкімнің үшінші және төртінші ұрпақтарға дейін жүзеге асырылатынын да айқындайды.

«Заң осы кезде тек еврейлердің игілігі үшін ғана айтылған жоқ. Құдай оларды Өз заңының сақшылары әрі қорғаушылары етіп тағайындау арқылы құрметтеді, бірақ ол бүкіл әлем үшін қасиетті аманат ретінде сақталуға тиіс еді. Он өсиеттің қағидалары бүкіл адамзатқа лайықталған, әрі олар баршаның тәлімі мен басқарылуы үшін берілді. Қысқа, бәрін қамтитын және өктем он өсиет адамның Құдай алдындағы және өз жақыны алдындағы міндетін қамтиды; және мұның бәрі сүйіспеншіліктің ұлы, іргелі принципіне негізделген. “Құдайларың Жаратқан Иені бүкіл жүрегіңмен, бүкіл жаныңмен, бүкіл күшіңмен және бүкіл ақылыңмен сүй; әрі жақыныңды өзіңдей сүй”. Luke 10:27. Сондай-ақ Deuteronomy 6:4, 5; Leviticus 19:18 қараңыз. Осы екі принцип Он өсиетте егжей-тегжейлі ашылып көрсетіліп, адамның жағдайы мен тұрмыс-тіршілігіне қолданылатын етілді.»

«Менің алдымда сенің басқа құдайларың болмасын.»

«Мәңгілік, Өзінен-өзі бар, жаратылмаған Біреу — Ехоба, Өзі бүкіл болмыстың Қайнар көзі әрі Тіреп-Тұрушысы бола отырып, ең жоғары қастерлеу мен ғибадатқа жалғыз Өзі ғана лайық. Адамға өз сүйіспеншіліктерінде де, қызметінде де қандай да бір басқа нысанға бірінші орынды беру тыйым салынған. Құдайға деген сүйіспеншілігімізді азайтуға бейім немесе Оған тиісті қызметке кедергі келтіретін нені қадір тұтсақ, соны өзімізге құдай етіп аламыз.»

«Өзіңе арнап ешқандай мүсін де, көкте жоғарыда не бар болса, жерде төменде не бар болса, жердің астындағы суда не бар болса, соған ұқсас ешбір бейне де жасама; оларға табынба да, қызмет етпе».

«Екінші өсиет шынайы Құдайға бейнелер не ұқсастықтар арқылы құлшылық етуге тыйым салады. Көптеген пұтқа табынушы халықтар өздерінің бейнелері Құдайға құлшылық ету үшін пайдаланылатын жай ғана мүсіндер не рәміздер деп мәлімдеген, бірақ Құдай мұндай құлшылықтың күнә екенін жариялаған. Мәңгі Болысты заттық нәрселер арқылы бейнелеуге ұмтылу адамның Құдай туралы түсінігін төмендетер еді. Ехобаның шексіз кемелдігінен теріс бұрылған ақыл Жаратушыдан гөрі жаратылысқа

тартылар еді. Құдай туралы түсініктері төмендеген сайын, адам да азғындалар еді.»

«“Мен, сенің Құдай Иең, қызғаншақ Құдаймын.” Құдайдың Өз халқымен тығыз әрі киелі қатынасы неке бейнесі арқылы көрсетілген. Пұтқа табынушылық рухани неке адалдығын бұзу болғандықтан, оған қарсы Құдайдың наразылығы орынды түрде қызғаныш деп аталады». Патриархтар мен пайғамбарлар, 305, 306.

Құдайдың қызғанышы әсіресе пұтқа табынушылыққа қарсы айқын көрініс табады, әрі Езекиел кітабының сегізінші тарауындағы алғашқы жиіркеніштің «қызғаныштың мүсіні» болуы кездейсоқтық емес.

Алтыншы жылы, алтыншы айда, айдың бесінші күні, мен өз үйімде отырғанымда, Яһуданың ақсақалдары алдымда отыр еді, сонда Жаратушы Тәңір Иенің қолы сол жерде менің үстіме түсті. Сонда мен қарадым, міне, отқа ұқсас бір бейне: белінің көрінген жерінен төмені — от; ал белінен жоғарысы — жарқыраудың бейнесіндей, кәріптас түсіндей еді. Ол қолдың бейнесін созып, мені шашымның бір бұрымынан ұстады; сонда рух мені жер мен көктің арасына көтеріп, Құдайдың аяндарында Иерусалимге, солтүстікке қараған ішкі қақпаның кіреберісіне алып барды; сол жерде қызғаныш тудыратын, қызғанышқа қоздыратын мүсіннің орны бар еді. Міне, сонда Исраил Құдайының салтанатты ұлылығы да, мен ойпатта көрген аянға сәйкес, бар еді. Сонда Ол маған былай деді: «Адам баласы, енді көзіңді солтүстік жаққа көтер». Мен көзімді солтүстік жаққа көтердім, міне, құрбандық үстелінің қақпасының солтүстік жағындағы кіреберісте сол қызғаныш мүсіні тұр екен. Езекиел 8:1–5.

Қызғаныштың мүсіні — Езекиелге көрсетілген біртіндеп күшейетін төрт жиіркеніштің алғашқысы. Қызғаныштың мүсіні Адвентизмдегі біртіндеп үдей түскен бүліктің төрт ұрпағының біріншісінің басталуын бейнелейді. Бірінші ұрпақ 1863 жылы басталды.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Ежелгі пайғамбарлардың әрқайсысы өз заманы үшін емес, біздің заманымыз үшін көбірек сөйледі, сондықтан олардың пайғамбарлық етуі біз үшін күшінде. “Енді осының бәрі оларға өнеге ретінде болды; әрі дүниенің ақырзаманы жеткен бізге ескерту болсын деп жазылды”. 1 Қорынттықтарға 10:11. “Оларға емес, бізге қызмет еткені аян болды: енді сол нәрселер көктен жіберілген Киелі Рух арқылы сендерге Изгі хабарды уағыздағандар арқылы сендерге жария етілді; сол нәрселерге періштелердің өздері үңіліп қарауды аңсайды”. 1 Петір 1:12....»

«Киелі кітап өз қазыналарын осы соңғы ұрпақ үшін жинақтап, біріктіріп қойған. Ескі өсиет тарихындағы барлық ұлы оқиғалар мен салтанатты істер осы соңғы күндерде қауымда қайталанып келді және қайталануда». Selected Messages, 3-кітап, 338, 339.